

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΔΒΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5

Κοινωνική

ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΟΚΤΗΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Υπό τον ανωτέρω τίτλον ό κ. Περ. Αργυρόπουλος πρώην ύπουργός έδημοσίευσεν εις την «Κτηματικήν» άρθρον διά του όποιου αποδεικνύει τας ζημίας τας όποιας ύφίσταται μεταπολεμικώς ή αστική ακίνητος περιουσία και ώς επίκαιρον κτήματικόν ζήτημα τό μεταφερόμεν εις τας στήλας τής εφημερίδος μας συνιστώντες την άνάγνωσίν του εις τόν παρ' ήμιν κτηματικόν κόσμον.

Η διαταραχή τήν όποιάν προέκάλεσεν ό μέγας παγκόσμιος πόλεμος εις τας ιδιωτικάς έμπορικάς σχέσεις εις όλαντα τά κράτη, τά τε έμπόλεμα και μη, ύπήρξε μέγιστη, ιδίως εις τας μεταξύ ιδιοκτητών και μισθωτών σχέσεις. Η έλευθέρα συναλλαγή, βάσις τής έλευθερίας του έμπορίου, άπετέλεσεν όνειρον παλαιών χρόνων ύποκαταστάθην μεταπολεμικώς διά τής παρεμβατικής πραγματικότητας του κράτους, τούτο άπετέλεσεν άνάγκην εις άπαντα τά κράτη διεπόμενα ύπό φιλελευθέρων ή μη πολιτευμάτων.

Η διαταραχή αύτη ής ή έντασις και διάρκειά ήτο διάφορος εις έκαστον κράτος, έξαρτηθείσαι άπό τήν πολιτικήν έκάστου κατάστασιν, τας σοσιαλιστικάς αύτου άντιλήψεις και οικονομικάς συνθήκας, έπηρέασεν άρχικώς έξίσου πάσας τας μισθώσεις ιδιοκτητικάς, έμπορικάς, επαγγελματικάς, άλλ' ύπό τόν τύπον τής προσωρινότητας, θεωρηθείσας και νομοθετηθείσας ώς έκτάκτους και προσωραίους. Σύν τω χρόνω όμως ύπεισηλθεν ή ιδέα μιας διαρκούς τροποποίησης κοινού δικαίου, όσον άφορῃ τὰ ακίνητα τὰ έξυπηρετούντα έμπορίον ή βιομηχανίαν, προέκυψε δ' ούτω ή «έμπορική ιδιοκτησία» ή παρ' ήμιν έπιλεγόμενη «επαγγελματική στέγη».

Δέν προτιθέμεθα ένταύθα νά έξονυχίσωμεν τό σπουδαίον αύτο ζήτημα, διότι άποτελεί τούτο θέμα έμπεριστατωμένου ύπομνήματος, όπερ ένκαιρῶ θά ύποβληθῆ όπου δεί παρὰ του «Ελληνικού Αστικού Συνδέσμου». Περιοριζόμεθα ένταύθα εις τήν

έκθεσιν άπόψεών τινων και συμπερασμάτων περιλαμβανομένων εις τό ύπόμνημα τό ύποβληθέν ύπό τής «Διεθνούς Ένώσεως Έδιοκτησίας» εις τό εβδομαδιαίον διεθνές Συνέδριον τής ακινήτου ιδιοκτησίας, συγκληθέν έν Μαδρίτη άπό 17 μέχρι 28 Μαΐου 1930.

Τά συμπεράσματα όπήρξαν τά ακόλουθα: Η «έμπορική Ιδιοκτησία» έθεσπίσθη μόνον έν Γαλλία διά του νόμου τής 30 Ιουνίου 1926, έν Αγγλία δέ διά του νόμου του 1927. Ούδέν έτερον τών ευρωπαϊκών κρατών έμμήθη τό παράδειγμα αύτων.

Τά μέτρα τών νόμων τούτων δέν βασίζονται επί του δικαίου. Τό δῆθεν δικαίωμα του μισθωτού τής ανανεώσεως ληξάσης μισθώσεως με κύρωσιν τό δικαίωμα του μισθωτού εις άποζημίωσιν έν περιπτώσει άρνήσεως του έμισθωτού προς ανανέωσιν τής μισθώσεως, δέν έχει ως βάσιν τήν λογικήν και τό δίκαιον. Μόνον τό έπιχείρημα, ούχι τό άθεμίτου άλλά του υπερβάλλοντος πλουτισμού ή δύνατο νά προβληθῆ παρὰ του μισθωτού. Αλλ' ό νέος μισθωτής υπερβάλλον τήν προσφοράν ύπερ τήν τρέχουσαν τιμήν διακινδυνεύει αύτήν τήν έμπορικήν και οικονομικήν του ύπόστασιν, όπερ άφορῃ αύτόν και μόνον.

Η νομοθετική άνάμιξις εις τας σχέσεις ιδιοκτήτου και μισθωτού, προκειμένου περι έμπορικῶν μισθώσεων, άποτελεί άδικαιολόγητον καταπάτησιν του δικαιώματος τής έλευθέρας διαθέσεως τής ακινήτου ιδιοκτησίας, επί πλέον δέ έπιφέρει οικονομικάς διαταραχάς εις βάρος του συνόλου. Ο μισθωτής τόν όποιον ό νόμος προστατεύει διά τήν ανανέωσιν τής μισθώσεως του έμπορικού ακινήτου ή άνδει οικονομικώς και συνεπώς προσπορίζει ένυπό ύπερβάλλον κέρδος έκ τής έπιχειρησεως του εις βάρος του ιδιοκτήτου, όπερ άτιποιν και άδικον, ή ή έμπορική του έπιχειρήσις εκλίπτει και συνεπώς ίνα άντεπεξέλθῃ αύξάνει τας τιμάς του έμπορεύματος εις βάρος τής καταναλώσε-

ως, συντελών ούτω εις τήν αύξησιν τής ακριβείας τής ζωής, θέμα κοινωνικόν διά τό όποϊον ενδιαφέρεται τό κράτος λαμβάνον και μέτρα διατιμήσεως.

Τό νομοθετικόν μέτρον προστασίας τής έμπορικῆς ιδιοκτησίας λαμβανόμενον παρ' αστικού κράτους οδηγεί ενδέως και τελικώς εις τόν κομμουνισμόν, διότι άποτελεί κανόν προηγούμενον όπερ καθιερούμενον μονίμως θέλει δώσει τό δικαίωμα άξιώσεως επεκτάσεως του μέτρον και εις πᾶν έτερον είδος μισθώσεων ακινήτων, ήτοι άγροτικῶν, υπηρετικῶν, εκδοτικῶν μισθώσεων και ούτω καθεξής. Ούτω τίθεται μονίμως ή ανατρεπτική βάσις, τό μέν τής μη έλ υθέρας διαθέσεως τής ακινήτου περιουσίας, ένῶ πᾶσαι αι άλλαι είδους περιουσίαι είνε έλευθέρως εκμεταλλεύσιμοι, τό δέ ύποχρεοῖ τό κράτος εις διαρκή άνάμιξιν εις τας ιδιαίτερας μισθωτικάς σχέσεις, εις τήν αυθαίρετον κατά κρίσιν λύσιν αύτων, ήτοι εις τήν ύποκατάστασιν έν τέλει του ιδιοκτήτου εις τήν διαχείρισιν τής περιουσίας του ύπό του κράτους. Τούτο δέν άποτελεί άλλο τι ή τό προοίμιον του κομμουνισμού. Καί πράγματι αύτά τά αστικά κράτη διά του έν παντί παρεμβατισμού των άλλά και διά τών δημοτικῶν των φορολογιῶν είνε εϊ μεγαλύτεροι και καλύτεροι σύμμαχοι του κομμουνισμού.

Η προστασία τής στέγης, τὰ ένοικιοστάσια άπετέλεσαν μέτρα άνάγκης κατά τε τόν μέγαν πόλεμον και επί εικοσαετίαν μετ' αύτόν, διότι έπρόκειτο περι στεγασεως συνανθρώπων. Μέτρον αναγκαίον κοινωνικής άλληλεγγύης και φιλαλληλίας, τό όποϊον και παρὰ τας ζημίας και καταστροφάς ᾗς υπέστησαν οι έχοντες τοποθετημένην τήν περιουσίαν των εις ακίνητα, υπέστησαν σχεδόν άγογγύστως, άλλά πέραν τούτου εκμετάλλευσις τής ιδέας του προσωραίου θεσμοῦ τής κοινωνικής ταύτης άνάγκης εις μόνιμον καθιέρωσιν έμπορικῆς ιδιοκτησίας ή επαγγελματικῆς στέγης άπρεβλήθη τρον αντικοινωνικόν, αντιοικονομικόν, αντιαστικόν.

Εις έπισφράγισιν τών ανωτέρω αναφερόμεν τήν γνώμην του

Ο ΝΕΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ Φ.Ι.Ζ

Έντολή του Υπουργείου Υγιεινής και Προνοίας άφίχθησαν τήν παρελθούσαν εβδομάδα ό επιθεωρητής τμηματάρχης Υπουργείου Προνοίας κ. Φικιώτης, ό έλεγκτής του αύτου Υπουργείου κ. Αντωνόπουλος και ό επιθεωρητής τμηματάρχης Υπουργείου Οικονομικῶν κ. Κτενάς, με τήν έντολήν νά ενεργήσωσιν έλεγχον επί τής ύφισταμένης μέχρι σήμερα διαχειρίσεως τών υπαχθέντων διά του νόμου 6302 εις τόν Ο.Φ.Ι.Ζ. διαφόρων φιλανθρωπικῶν ιδρυμάτων.

Μετέβησαν αι ανωτέρω κρατικοί υπάλληλοι εις τά φιλανθρωπικά ιδρύματα Μαρτινέγκου, Προνοίας και Νοσοκομείου και Ορφανοτροφείου και εκ τής εξέτασεως τής λειτουργίας των διεπίστωσαν ότι αύτη είνε τελείως αναχρονιστική. Προέβησαν εις πρόχειρον έλεγχον τής τρεχούσης αύτων υπηρεσίας ή όποία δέν ταυτίζεται παντάπασι με τὴν άλλαχού τής Ελλάδος λειτουργούντα κρατικά φιλανθρωπικά ιδρύματα.

Εις τό νέον διοικητικόν Συμβούλιον του Ο.Φ.Ι.Ζ. έδωσαν τας δεούσας οδηγίας διά τήν λογιστικήν υπηρεσίαν του Οργανισμού, τόν τρόπον τής διενεργείας πληρωμών και εισπραξέων διά του πράκτορος τής Τραπέζης τής Ελλάδος και πᾶσαν άλλην σχετικήν οδηγίαν. Έπεφυλάχθησαν δέ, έπειδή ή παράδοσις τών υπαγομένων εις τόν Οργανισμόν Φιλανθρωπικῶν ιδρυμάτων δέον νά γίνῃ κατά σύστημα τό όποϊον ύπέδειξαν, λεπτομερούς τούτέστιν πίνακος τών κτημάτων με άνάγραφην δι' ένα έκαστον έκτάσεως και όρίων, εις τόν όποϊον πίνακα θά περιληφθῶσι και τά τυχόν άγνοούμενα ή καταπατηθέντα κτήματα, ή λεπτομερής αναγραφή τών καθυστερουμένων και μη εισπραχθέντων εσόδων αύτων, έ-

διδεθνούς κύρους οικονομολόγου και πρώην πρωθυπουργού τής Γαλλίας κ. Καγιώ, όστις άπεφώνησε: «Βεβαίως ήτοι ήμεν τό έμπορικόν μισθωτήριον εις διαρκές τοιοῦτον, δέν είνε μόνον μέτρον υπερβολικόν, άλλ' όπερ σπουδαιότερον και αντικοινωνικόν».

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΩΝ

